

XX. NEDJELJA KROZ GODINU - 20. 8. 2017.

7:00 sati Rana župna misa

8:30 sati Cirkovljan: FLEHEN JOSIP

10:00 sati krsno slavlje: ANA ANDROČEC

*SOKAČ JOSIP, ROZALIJA, JOSIP I KARLO; PROTEGA JOSIP I MARIJA

Oproštajna misa vlč. Nikole Markušića

21. ponedjeljak 7:00 sati *čl. ob. NAJMAN AUGUSTA, KAVRAN NIKOLE i vlč. STJEPAN KAVRAN

18:00 sati Cirkovljan: HORVAT PAVAO I MARIJA

22. utorak 7:00 sati *TARADI IVAN, +čl. ob. TARADI I PETKOVIĆ,

18:00 sati Cirkovljan: HORVAT ANDRIJA, TOTA FRANJO, KOLARIĆ DAMIR I STJEPAN

23. srijeda 7:00 sati *MIKOLŠKA MIJO I JELENA, BELIĆ IGNAC, *HOZJAK DRAGUTIN

24. četvrtak 7:00 sati *JOSIP RADIKOVIĆ

18:00 sati Cirkovljan: FILEŠ LOVRO I MARGARETA

25. petak /ujutro nema mise/

18:00 sati *+čl. ob. BLAŽEKA I SCHNORRENBERG

18:00 sati Cirkovljan: REŽEK STJEPAN (Gornja)

26. subota 7:00 sati *NOVAK JOSIP, KATARINA I +čl. ob. NOVAK I KANIŽAJ VINKO

15:00 sati Vjenčanje: IVAN MIŠIĆ ~ KRISTINA STRBAD

XXI. NEDJELJA KROZ GODINU - 27. 8. 2017.

7:00 sati Rana župna misa

8:30 sati Cirkovljan: *PATAFTA DRAGUTIN, MAGA, KUKEC AUGUST, KATARINA, KOLAREK ANTUN, *NAJMAN ANTUN, ELIZABETA, STJEPAN, ŠIMUN, MARIJA; BUNJEVAC SIMEON I AGNEZA

10:00 sati *PINTARIĆ ALOZIJE, +čl. ob. PINTARIĆ I MARKAČ, *KOLAREK ANTUN, VILIM, MARGARETA, KUTNJAK PAVAO I MARIJA

Predstavljanje župnog vikara vlč. Hrvoja Damija

TISAK: GK, Listić Sv. Jakoba;

- Hodočašće starih, bolesnih i karitativnih djelatnika u Ludbreg biti će u nedjelju, 27. kolovoza. Polazak autobusa u 8:00 sati, cijena 50kn.

- Proštenje u Svetištu srca Majke triput divne, Mala Subotica u subotu 26. kolovoza. Duhovni program započinje u 10 sati. Proštenju prethodi trodnevnička (sri, čet, pet), ispovijed od 17:00 sati, Sveta misa u 18:00 sati. Više informacija na plakatu.

-Oziv: Filip Vlahek – Lucija Pavlic

20. nedjelja kroz godinu

Lístíć sv. Jakoba

broj 714

20. kolovoza 2017.

V ono vrijeme: Isus ode i povuče se u krajeve tirske i sidonske. I gde: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva, izide vičući: "Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjeđnuta!" Ali on joj ne uzvrati ni riječi. Pristupe mu na to učenici te ga moljahu: "Udovoši joj jer viče za nama." On odgovori: "Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova." Ali ona pride, pokloni mu se ničice i kaže: "Gospodine, pomozi mi!" On odgovori: "Ne prisliči uzeti kruh djeci i baciti ga psicima." A ona će: "Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!" Tada joj Isus reče: "O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš." I ozdravi joj kći toga časa.

Isusov način

Krist se nikada ne pojavljuje kao čudotvorac koji djeluje na izvanjski način da bi promijenio ljude onako kako se izrađuje neki predmet. Ne, tu sve prolazi kroz savjest i volju ljudi. On nikad ne kaže: "Spasio sam te", onako kako se to kaže utopljeniku kojeg smo izvukli iz vode. On govori: "Tvoja te je vjera spasila..."

R.G.

Evandje po Mateju (Mt 15,21-28)

Stranci u Očevu domu

Neke bi biblijske tekstove trebalo tumačiti naopako. Tako je i s današnjim Evanđeljem. Ono bi se moglo jednostavno svesti na sržnu temu: Bog voli i strance, ili: Bog ne gleda na razlike među ljudima kao ljudi. Tako mnogi i čine tumačeći ovo Evanđelje, međutim tada ostaje otvoreno pitanje zašto Isus ne odgovara odmah čim je čuo ženin vapaj? Što je čekao ne uzvrativši joj ni riječi? Čak i kad Ga apostoli mole, On ne želi! Ponovno Ga žena moli, a On opet neće. Zašto se, ako voli strance, odmah ne smiluje? Gleda li ili ne gleda na razlike? Dakle, jednostavno tumačenje je u najmanju ruku problematično...

Ovdje bi se trebalo sjetiti Abrahama kako odvraća Boga da ne uništi Sodomu. Nakon što mu je Bog otkrio namjeru da je uništi, Abraham pet puta intervenira: Gospodine, ako je u gradu 50 pravednika...? Pa onda, ako je ovoliko, sve do 10! Što je to? Tržnica s Bogom? Nije. Je li Abraham učio Boga pravdi? Nije, nego Bog dopušta da se Abraham vježba u pameti i pravednosti pred Bogom. I napreduje on u Božjoj školi. Bog je ponizan i spremjan je ispasti kao da Ga čovjek podučava pravdi i istini samo da bi čovjek napredovao!

I današnje Evanđelje je dobrom dijelom usredotočeno na one koji uče, tj. na Isusove učenike. Kad su čuli da žena više i zapomaže a Isus šuti, oni pristupaju – udovolji joj jer više! Govore li to zato što su milosrdni ili im para uši? Vidjet će se uskoro. Puno puta čovjek sebi umišlja da je milosr-

dan, da posjeduje ovu ili onu kvalitetu i čak Boga poučava o tim stvarima. Tako i oni. Međutim, kad je Isus odvratio, oni zašutješe.

Žena još više, a oni sad šute. Ona treba smilovanja, traži milosrđe a oni šute jer ne smiju preko Učiteljeve riječi. Dok je Isus šutio, oni su se „igrali“ milosrđa, a kad je On povukao crtlu, oni šute. Gdje im je sad milosrđe, dobrota? Tako se brzo sve potrošilo? Nakon što se Isus obratio ženi i rekao ne priliči se uzeti kruh djeci i baciti ga psićima, od učenika više ni traga ni glasa. Nestaše. Kako je tanka njihova pomoć!

No, sad žena ide dalje sama. Sama pred Božjom šutnjom. Ne predaje se. Vjeruje i bori se. I uspijeva. O, ženo, velika je vjera tvoja! Isus je zadivljen nad njezinom vjerom. I daje joj spasenje, uslišava ju. Ovdje je kritičan trenutak za čitatelje. Sad se može činiti da je Isus prihvata i da je pridružuje narodu spasenika. Ne, nikamo je On ne privlači. Ona ostaje gdje je i bila. I nije izgubljena. Zašto? Pa svi su ljudi Božji (Ps 24, 1). Svi su njegov narod. Kod Njega granica ide drugačije – granica je vjera, milosrđe – granica je srce.

I mi smo okruženi najrazličitijim granicama. Mnoge smo naslijedili a mnoge samo dodatno betoniramo i tako uvijek iznova potpisujemo, potvrđujemo svoju ograničenost. Ovo nas Evanđelje poziva na širenje granica koje su nam u glavi, jer svi smo Božji. Tolike vjere ne nađoh ni u Izraelu, kliknuo je Isus Izraelac nad vjerom poganova rimskog satnika. Radovao se što je pripadnik drugog naroda uspio naći svjetlo i dobrotu Božju.

I današnje Evanđelje trebamo tumačiti naopačke: nije da Bog voli i prihvata i strance nego kod Njega nema stranaca – svi su Njegovi. Kod njega postoje samo izgubljeni, bili od Izraelova ili od kojeg drugog doma. U današnjem Evanđelju izgubljeni su Isusovi učenici. Oni ne primjećuju kako Isus gleda, oni ne vide vjeru u ženi i boje se za nju zauzeti. Isus i žena se razumiju, a učenici ne uspijevaju proniknuti ni nju ni Njega. Između Isusa i žene nastaje jedna veza, struji vjera i milosrđe, bljesnulo je spasenje, a oni ništa ne shvaćaju. Ovo je opasan tekst. U njemu nam Matej govori da toliko toga ima u svijetu oko nas što vapije Isusu, što želi njegovo svjetlo. A mi stojimo i ne poduzimamo ništa. Zašto? Jer su u našim glavama granice – ti neki drugi ljudi – oni nisu naši. Što mi imamo s njima? Ne pripadaju nama. Koliko puta je Crkva potom gledala da su ti daleki uspjeli unijeti Božje svjetlo u ovaj svijet, da je Bog blagoslovio njihove napore – oni su ispalili „njegovi“ a mi ostali po strani? Nije čudo što je papa Ivan Pavao II. u ime cijele Crkve kazao *mea culpa!* Bilo bi čudo da svetac to ne kaže! Ovaj sveti tekst napisan je nama za pouku da budemo mudri kad nađemo na granice, dok svrstavamo i dijelimо ljudе, dok sudimo i osuđujemo da ne bismo i mi na koncu postali stranci u domu svog Oca. Da ne bismo, dok drugi proživljavaju i u sebi gaje ono što je bitno, mi povlačili neke granice koje u Božjim očima ne postoje i tako zapravo ocrtali svoju izgubljenost, omeđili mjesto na kojem se nalazi njegov zalutali sin.

Nebo na bodove

Neka se dobra kršćanka pojavila na nebeskim vratima. Bijaše jako uplašena. Sveti ju je Petar srdaćno primio, ohrabrio je, ali i ozbiljno upozorio: „Za ulazak u nebo treba imati stotinu bodova.“

Žena je počela nabrajati: „Bila sam vjerna svomu mužu cijelog života. Kršćanski sam odgojila svoju djecu – nije neki velik uspjeh, ali učinila sam sve što sam mogla. Trideset i pet godina predano radila na poslu, cijeli život kao domaćica kod kuće i pomagala u crkvi, i u župnom karitasu. Strpljivo sam podnosila osobe oko sebe, osobito župnika i svoje ukućane...“

Kad je zastala da predahne, sveti će joj Petar: „Dva boda!“

Žena je počela strepiti. Zatim je nastavila: „Ah da, dohranila sam svoje roditelje, oprostila sestri s kojom se bijah posvađala oko ostavštine. Zatim, nikada nisam propustila nedjeljnu misu, osim kad su mi se djeca rađala. Dolazila sam na duhovne obnove, redovito molila jutarnje i večernje molitve, a u svibnju i krunicu...“

„To su još tri boda!“ – sveti će Petar.

Žena bijaše očajna. „Samo tri boda?! Kako se uopće može doći do stotine?“ Sa suzama u očima, drhtavim če glasom ona: „Ako je tako, onda me može spasiti jedino Božje milosrđe!“

„Sto bodova!“ – poviće sveti Petar.

Bruno Ferrero